Nieuwsbrief

Solvency II-herziening kent meer belang toe aan liquiditeitsrisico's

1. Inleiding

De Europese Commissie heeft als onderdeel van de Solvency II 2020-herziening voorgesteld dat verzekeraars een 'liquidity risk management plan' (LRMP) op gaan stellen. Dit LRMP moet diepgaand inzicht geven in de manier waarop de verzekeraar zijn liquiditeitsrisico's beheerst. Hoewel Solvency II al richtlijnen bevatte met betrekking tot liquiditeitsrisico, wil EIOPA met de herziening meer aandacht voor het liquiditeitsrisico in het risicobeheer-framework realiseren. Het LRMP moet waarborgen dat verplichtingen ook onder stressvolle omstandigheden kunnen worden nagekomen. EIOPA heeft een consultatieronde gehouden voor de draft regulatory technical standards (RTS) behorende bij het LRMP.

Het uitgangspunt van de regelgeving is dat het LRMP moet aansluiten bij het bestaande risicobeheer van de verzekeraar en proportioneel moet zijn aan de aard, omvang en complexiteit van de onderneming.

Toezichthouders hebben ruimte om de reikwijdte van het LRMP aan te passen op basis van kwalitatieve criteria, zoals het bedrijfsmodel of de samenstelling van de balans. Vanuit de sector zijn zorgen geuit dat de draft RTS te gedetailleerd voorschrijven wat gerapporteerd moet worden, wat in strijd is met het principe-gebaseerde karakter van Solvency II. Door generieke regels op te leggen voor het beheer van liquiditeitsrisico, dreigt het unieke risicoprofiel van individuele verzekeraars onderbelicht te blijven, wat het risico juist kan vergroten.

In afwachting van de uiteindelijke wetgeving kunnen verzekeraars nu al stappen zetten ter voorbereiding op de aankomende verplichtingen

Sprenkels

In control komen en blijven

2. Inhoud van het LRMP
In de praktijk betekent de verplichting dat verzekeraars hun inkomende en uitgaande kasstromen moeten projecteren over een periode van drie maanden voor de korte termijn, en, indien de toezichthouder daarom vraagt, ook over een periode van drie maanden tot minimaal één jaar (afhankelijk van de materialiteitshorizon) voor de middellange en lange termijn. Deze langere horizon geldt vooralsnog in elk geval voor verzekeraars en groepen met meer dan twaalf miljard euro aan activa, maar kan ook op kleinere verzekeraars van toepassing zijn als hun risicoprofiel daartoe aanleiding geeft. De toezichthouder beoordeelt dit op basis van de aard, omvang en complexiteit van de risico's, waaronder verzekeringstechnisch liquiditeitsrisico, gedrag van polishouders (bijvoorbeeld onnatuurlijk verval), samenstelling van de activa, tegenpartijrisico en economische- of marktomstandigheden.

Het LRMP moet in ieder geval een aantal vaste onderdelen bevatten:

1. Overall assesment: Allereerst wordt een algemene beoordeling van het liquiditeitsrisico gevraagd, waarbij de verzekeraar aangeeft of hij binnen zijn eigen risicotoleranties blijft en waar eventuele kwetsbaarheden van het liquiditeitsbeheer liggen.

2. Assumptions underlying the projections: Vervolgens moeten de aannames die aan de kasstroomprojecties ten grondslag liggen, worden toegelicht. Dit omvat onder meer de gebruikte scenario's en stresstesten, bijvoorbeeld ten aanzien van onnatuurlijk verval, marktschokken of tegenpartijrisico's

3. Cashflow projections: De kasstroom-projecties zelf moeten zowel kwantitatief als kwalitatief worden toegelicht en alle relevante inkomende en uitgaande posten omvatten, zoals premies, schade-uitkeringen, herverzekeringsstromen, beleggingsopbrengsten, operationele kosten en dividendbetalingen.

4. Buffers of liquid assets: Daarnaast moet het plan inzicht geven in de buffers van liquide activa die beschikbaar zijn om eventuele tekorten op te vangen, inclusief een uitsplitsing naar type activa, toegepaste verplichte haircuts (dus het verwachte waardeverlies bij gedwongen verkoop onder stress), en een beoordeling van de verhandelbaarheid en betrouwbaarheid van deze activa onder stressomstandigheden.

5. Liquidity risk indicators: Ook wordt gevraagd om relevante liquiditeitsrisico-indicatoren op te nemen, waaronder een liquiditeitsdekkingsratio (de verhouding tussen de waarde van de liquide activa onder stress en het geprojecteerde tekort aan kasstromen onder stress vóór liquidatie van activa), tenzij de verzekeraar goed kan motiveren waarom deze indicator niet relevant is.

6. Any other information: Het staat de verzekeraar vrij om dit onderdeel op basis van de eigen voorkeuren in te vullen. Om de bestendigheid van het LRMP te verhogen, kunnen wij ons voorstellen dat het nuttig is om hier bijvoorbeeld managementacties toe te voegen die de verzekeraar zich voorneemt in het geval niet voldaan wordt aan de liquiditeitsrisico-toleranties en -indicatoren.

Voor groepsmaatschappijen geldt dat het LRMP ook aandacht moet besteden aan intragroeptransacties, risicoconcentraties en eventuele beperkingen op de overdraagbaarheid van liquiditeit binnen de groep.

Merk op dat de details van de vereisten uiteraard nog kunnen wijzigen in de uiteindelijke versie van de RTS.

3. Actualisatie van het LRMP

De frequentie waarmee het LRMP moet worden geactualiseerd, is afhankelijk van het onderdeel van het LRMP: de korte termijnanalyse moet minimaal elk kwartaal worden bijgewerkt, terwijl de middellange- en langetermijnanalyse ten minste jaarlijks moet worden herzien. Bij significante wijzigingen in het liquiditeitsrisicoprofiel moet het LRMP altijd direct worden aangepast.

Bovendien geldt dat het LRMP onderdeel uitmaakt van de periodieke toezichtsrapportages. De toezichthouder kan aanvullende informatie of een hogere rapportagefrequentie eisen in bijzondere omstandigheden.

4. Uitzonderingen en bijzondere gevallen

Kleine en niet-complexe verzekeraars, of partijen die onder vergelijkbare voorwaarden een vrijstelling hebben gekregen, zijn uitgezonderd van de verplichting een LRMP bij te houden. Ook kunnen groeps-LRMPS's onder voorwaarden solo-LRMP's van dochtermaatschappijen vervangen, mits deze specifieke risico's voldoende zijn ondervangen in het groeps-LRMP.

5. Conclusie

De aanstaande Solvency II-herziening introduceert een 'principle based and proportionate approach' voor verzekeraars om een actueel 'liquidity risk management plan' bij te houden.

Het LRMP moet proportioneel maar tegelijk ook volledig zijn, met specifieke eisen voor inhoud, frequentie en groepscoördinatie. De toezichthouder behoudt flexibiliteit om aanvullende eisen te stellen aan individuele verzekeraars, wat het belang van een goed onderbouwd LRMP benadrukt. Hierdoor krijgt liquiditeitsrisico een veel prominentere plaats binnen het risicobeheerframework, en wordt van verzekeraars verwacht dat zij frequenter en diepgaander rapporteren aan de toezichthouder. Het is dan ook raadzaam om tijdig te starten met de voorbereidingen op deze nieuwe verplichtingen.

Sparren over het LRMP? We gaan graag in gesprek!

Vesna Zivkovic
Vesna.Zivkovic@sprenkels.nl
+31 6 42 78 00 92

Lieuwe van Hoorn
Lieuwe.van.Hoorn@sprenkels.nl
+31 6 10 67 89 78